

вещи които ще) прообразованіа на небесни те, да се очищаватъ съ тіа (жертви): а сами те небесни са по добры отъ тіа (жертви).

24 Зицото Христосъ не влѣде въ рѣкотворено сватилище, кое то е прообразованіе на истинното, но въ само то небо, да се юви сега предъ лицето Божие да насъ.

25 Нито да приноси себѣ много пѣти, каквото первосвященникъ влади во сватилище то като година съ чвѣдата кровь.

26 (Поне тогава треба да страда той много пѣти отъ съданія мира): но сега единаша се юви въ послѣдни те вѣкове да довѣрши грѣхътъ со своята си жертва.

27 И като ще е опредѣлено на човѣци те единъ пѣти да сѫмратъ, а послѣ (слѣдва) съди.

28 Така и Христосъ, понеже единъ пѣти принесе (жертва) самъ себе да да вдигне грѣховете на мношина, втори пѣти ще се юви безъ грѣхъ на онѣ, които го чакатъ да спасеніе.

ГЛАВА 10.

Зицото, закона (Луисеова), понеже е самъ една сѣнка на вѣдѣщите добрыни, а не сѫщіо образъ на вѣщи те, никога не може да направи совершенни онѣя, които пристижатъ (при храмата) съ жертви те, щото

приносатъ като година непрестанно.

2 Понеже (дръголаче) ще да пристанатъ да ги приносатъ, защото онѣа които приносатъ жертва та, като се ючищада единъ пѣти, не ще да иматъ вѣкъ никакво съвестно вѣличеніе да грѣхове.

3 Но въ тіа жертви като година (быва) воспоминаніе да грѣхове те.

4 Заицото не е возможно кровъ юнча и козія да ючиши грѣхове.

5 Заради това (Христосъ) като владеше въ томъ свѣтъ, говори: жертви и приношенія не си поискавъ, но тѣло си ми приготвилъ.

6 Всесожженія и (приношенія които юватъ) да грѣхове те не са ти огодни.

7 Тогава рекохъ: ето идемъ идемъ Боже, (като що е писано да мене и въ главни те части книжни), да сотворимъ твоята воля.

8 Като рече по горе: да цио жертви и приношенія и всесожженія, и (щото се приноси) да грѣхове те, не си поискавъ, нито ти са огодни: (тіа сирѣчъ) (които се приносатъ по законъ).

9 Тогава рече: ето идемъ да сотворимъ воля та твоя Божія: юничтожава перво то, да постави второ то.

10 И съ тая воля се свастихме ние, като быде принесено